

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№34 (1435) П'ЯТНИЦЯ, 19 серпня 2016 РОКУ

ШІСТЬ АВТОРІВ СТАЛИ ЛАУРЕАТАМИ

16 серпня відбулося засідання журі
літературно-краєзнавчого конкурсу ім. М.Утриска

Минулого вівторка, члени журі традиційного та популярного на теренах Бойківщини літературно-краєзнавчого конкурсу ім. Мирона Утриска зібралися на засідання, аби проаналізувати праці краєзнавців, письменників та поетів, що подані на конкурс, і визначити переможців.

Зокрема до журі історико-краєзнавчої секції увійшли: В.П.Футала, доктор історичних наук, доцент Дрогобицького педагогічного університету; В.И.Комарницький, кандидат історичних наук, директор Буковинської ЗОШ І-ІІ ступенів; М.С.Михайлик, краєзнавець, з с. Бітля; М.Г.Павлик, вчитель з с. Ясениця з Старосамбірського району. До літературної секції: М.Б.Яким, кандидат філологічних наук, доцент Дрогобицького педагогічного університету; К.В.Гоголевська, вчитель-філолог Турківського НВК; В.Г.Зварич, кандидат філологічних наук, доцент Дорогобицького педагогічного університету; О.О.Паславська, вчитель смт. Стрілки Старосамбірського району; О.Г.Тимчак, вчитель з м. Самбір. Мистецька секція: Б.А.Ладанай, заслужений журналіст України з м. Самбір; О.В.Павлик, знавець народної медицини з м. Турка; М.М.Михайлишин, вчитель Турківської школи-інтернату.

На конкурс надіслали роботи 72 автори. Лауреатами стали 6 претендентів. Дипломантами I ступеня – 17 учасників, дипломантами II – ступеня – 16, дипломантами III – 22 автори. Одинадцять учасників конкурсу будуть нагороджені грамотами. Радують те, що участь у конкурсі беруть молоді талановиті прозаїки, поети та краєзнавці – вихідці не лише з Бойківського краю, а й з Чернігівщини, Одещини, Житомирщини, Дніпропетровщини, з м. Київ, а також з Німеччини.

Презентація робіт учасників конкурсу відбудеться у вівторок, 30 серпня, у приміщенні актового залу Турківської музичної школи.

Михайло ВАГПЬ,
голова оргкомітету.

ВІЙНА НА ДОНБАСІ НЕ ЗАКІНЧИЛАСЯ,

а тому наша допомога воїнам не буде зайвою

У часі Великодніх свят, педагоги, техпрацівники та учні навчальних закладів Турківщини активно включилися у благодійну акцію «Великодній кошик воїнам АТО». В рамках її проведення було зібрано 28619 гривень. З цієї суми – 8939 гривень витрачено на закупівлю продуктів харчування, 7642 гривні – на закупівлю військового спорядження, 2299 гривень – на пересилання гостинців на Донеччину, 3305 гривень волонтери витратили на організацію похорону учасника АТО, жителя с. Сянки, Ярослава Лупінського, з позивним «Ярик автобус».

На даний час, як повідомила редакцію керівник благодійного фонду «Милосердя» Мирослава Калинич, що займалася організацією передвеликодньої акції, в залишку є ще 6404 гривні. Втім, війна на Сході триває, а тому наша допомога воїнам не буде зайвою. Мирослава Петрівна звертається до всіх небайдужих жителів Турківщини допомагати, хто чим може: коштами, продуктами харчування, одягом. Пам'ятаймо, що тільки разом ми зможемо здолати російську агресію і вичистити Україну від сепаратистської нечисті.

Мар'яна МОТИЧАК,
студентка факультету журналістики Львівського національного університету ім. І.Франка.

Суд поновив Михайла Повханюка на посаді

Директор Турківського ДЛГП «Галсільліс» надалі виконує свої посадові обов'язки. Днями Львівський апеляційний суд поновив його на посаді.

Нагадаємо, що нещодавно Михайла Васильовича було відсторонено від виконання директорських обов'язків у зв'язку з кримінальним провадженням, начебто за неналежний контроль за незаконними вирубками лісу. Але на цьому він не збирався зупинятися й надалі буде доводити свою невинність та відстоювати ділову репутацію.

Наш кор.

Вітаємо!

Колектив Турківського ДЛГП «Галсільліс» щиро вітає з ювілейним днем народження головного бухгалтера – Марію Василівну Кузьмак – і бажає ювілярці міцного здоров'я, благополуччя, Господньої опіки на довгий вік.

Всім колективом ми Вас вітаємо,
Довгого віку і щастя бажаємо,
Щоб горе завжди Вас обминало,
А доля лиш радість й добро дарувала.
Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого лише треба.
А Матінка Божа – Цариця Свята –
Дарує щасливі і довгі літа.

Дорогу дружину, найкращу у світі матусю, турботливу бабусю, люблячу тещу, дорогу невістку, жительку с. Вовче – Ольгу Семенівну Дубіль – з 50-річчям від дня народження, який вона святкуватиме 22 серпня, щиро вітають чоловік Степан, дочка Ірина, зять Лук'ян, син Ярослав, внучка Марічка, свекор Василь та вся велика родина і бажають дорогій іменинниці міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, світлої радості в житті, рясних Божих благословень.

У золотий Ваш ювілей
Прийміть вітання і подяку
Від найрідніших Вам людей –
Любові нашої ознаку.
Щоби у Вас було усе,
Чого би Ви не побажали,
Все те, що радість принесе,
Щоб серце і душа співали.

Щиро вітаємо із 80-річним ювілеєм ветерана лісової галузі району, надзвичайно мудру, добродушну, інтелігентну і чуйну людину – Володимира Васильовича Редика.

Шановний Володимире Васильовичу!

Щиро і щиро сердечно бажаємо Вам непохитного міцного здоров'я, добробуту і процвітання, щоб Вашим постійним супутником була щаслива зоря удачі, Боже благословення, а у домі панували любов, злагода та достаток.

Наснаги Вам, сил і ентузіазму, нехай і надалі Ваш життєвий шлях буде щедрий на добро. Нехай доля буде світлою і радісною, а сімейна злагода, здоров'я усієї родини щодня додають душевного спокою та гарного настрою. Многая і благая Вам літ.

Звідкіть ті роки беруться? Хто знає?
З лісу якого виходять незримо?
Щойно на шлях свій ступив – вже чекає
Восьмий десяток ось-ось за дверима.
Хтось, може, скаже – зима на порозі!
Хтось, може, скаже – вже сонце сідає
Тільки не Вам – Ви постійно в дорозі,
Сонечко Вам ще бадьоро сіяє.

З повагою колектив ДП «Турківське лісове господарство» і колеги – ветерани-лісівники.

Щиро і щиро вітаємо із ювілеєм нашу люблячу і турботливу дружину, матусю і бабусю – Ірину Онуфріївну Тисовську з м. Турка.

Бажаємо дорогій нам людині при щасті й здоров'ї і під Божим благословенням прожити ще багато-багато прекрасних років. Нехай Господня опіка завжди буде поруч з Вами і охороняє Ваше добре серце від усього злого, допомагає Вам творити добро. Многая і благая Вам літ!

Матусю рідненьку, бабусю єдина,
Вас щиро вітає вся наша родина.
Усі ми Вас любимо, усі поважаємо,
Усі ми Вам щастя, здоров'я бажаємо.
Нехай же Вас всі біди обминають,
Щоб хліб святий був завжди на столі,
А від нещастя і лиха захищають
Вас Ангели небесні святі.

З любов'ю – чоловік Юрій, син Олег, дочка Тетяна, невістка Наталія, зять Андрій, онуки Богданчик, Данилко, Миколка і Денисик.

ОДИН З НАЙБІЛЬШИХ РОБОТОДАВЦІВ
ЗАКАРПАТТЯ, СВІТОВИЙ ЛІДЕР З
ВИГОТОВЛЕННЯ КОМПЛЕКТУЮЧИХ ДЛЯ
АВТОМОБІЛІВ, ЗБІЛЬШУЄ КІЛЬКІСТЬ РОБОЧИХ МІСЦЬ ТА ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ
ПРАЦІВНИКІВ НА ПОСАДУ ОПЕРАТОР НА ВИРОБНИЦТВО

СВОЇМ ПРАЦІВНИКАМ МИ ГАРАНТУЄМО:

- Заробітну плату – від 5000 грн
- Офіційне працевлаштування
- Безкоштовне транспортування на/з роботи щодня
- Безкоштовне транспортування у м.Турка двічі на місяць на вихідні
- Безкоштовне проживання в м. Ужгород
- Харчування за пільговою ціною
- Медичне страхування за рахунок компанії

Ми знаходимося за адресою: Закарпатська обл., Ужгородський район, с. Минай, вул. І.Туряниць, 7
Телефонуйте нам: (0312) 42 90 41, 0959428428, 0 800 500 738.

25 РОКІВ НАШОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Прийміть вітання з нагоди найбільшого національного свята — Дня незалежності України!

24 серпня 1991 року було започатковано нову епоху в житті нашого народу, законодавчо закріплено його віковий прагнення бути господарем на рідній землі.

Втім сьогодні Україна переживає складні часи посягань на її незалежність та цілісність. Тисячі найкращих синів і доньок стали на захист своєї держави, своїх співвітчизників.

На Сході України полягли і наші земляки, які до останнього подиху виконували свій військовий обов'язок. Низько схиляю голову перед усіма Героями, які віддали своє життя за Україну. Вічна їм пам'ять честь і слава!

У такий складний час поняття Незалежності та Єдності України набуло для кожного з нас особливого змісту. Дух патріотизму об'єднав людей різних національностей та поглядів. Вірю, що наша сильна і мужня нація зможе вистояти у цих випробуваннях. Ми обов'язково переможемо!

Тож усі разом докладаймо зусилля для завершення великої місії — домогтися миру, зберегти та розбудувати нашу Велику Єдину Україну.

Від свого імені бажаю вам, дорогі земляки, злагоди та добробуту у ваших родинях, міцного здоров'я та незламної віри у кращу долю нашої країни.

Слава Україні! Слава Героям! Слава народу України!

Голова райдержадміністрації Олександр ЛАБЕЦЬКИЙ.
Голова районної ради Володимир ЛОЗЮК.

Любіть Україну, всім серцем любіть

Шановні країни! Сердечно вітаю Вас із найбільшим святом нашої держави — Днем Незалежності України і Днем Державного Прапора України.

Низько вклоняюсь усім, хто вкладає у розвиток України працю та інтелект, хто боронить і захищає її від ворога, хто примножує її багатство і славу.

Переконалими, вороги України зазнають поразки. Впевненості у перемозі надають нам подвиги батьків, дідів, наша героїчна історія. Українські борці за свободу не скорилися, не припинили боротьбу, а гордо несуть синьо-жовтий прапор Незалежності.

У своїх молитвах згадаймо у цей великий день всіх тих, кого уже немає з нами, але чия духовна присутність надає нам сили і віри у світле майбутнє нашої ДЕРЖАВИ.

Святкуючи разом з Вами, від душі бажаю миру на нашій землі, єдності, щастя, добра, достатку, щедрої долі, сили і наснаги в усіх справах. Хай невичерпним буде джерело нашої віри, надії й любові до України! Нехай Господь береже Україну і українців!

Слава Україні! Героям Слава!

З повагою, народний депутат України Андрій ЛОПУШАНСЬКИЙ

З нагоди великого національного свята нашої державності — Дня Незалежності України — щиро і сердечно вітаю жителів сіл Боберка та Дністрик Дубовий!

Від щирого серця і від усієї душі зичу землякам, рідним, друзям та колегам здоров'я, щастя, добра, достатку, миру, щедрої долі, сили і наснаги у всіх справах. І нехай мрія про краще майбутнє окриляє вас на нові звершення, на нові добрі починання в ім'я соборної незалежної демократичної процвітаючої України! Зі святом Вас!

З повагою — депутат Турківської районної ради Анатолій Періг.

Михайло Нагіна:

«ХТО ДО ЧОГО БУДЕ ЙТИ, ТОГО І ДОСЯГНЕ»

Перший державний прапор над українським парламентом замайорів у вересні 1991 року. Привіз його до столиці чоловік з Карпат, зі села Мшанець Старосамбірського району на Львівщині, - Михайло Нагіна.

Про події тих днів, про своє життя і боротьбу пан Нагіна погодився розповісти в інтерв'ю сайту «Народні герої».

— Той прапор посвятив кардинал Мирослав Любачівський, - починає свою розповідь пан Михайло. — Улітку 1991 року ми були на вшануванні пам'яті замордованих в урочищі Саліна у Добромилі. Там була жінка, яка продавала по 25 радянських рублів синьо-жовті прапори, пошиті з американського шовку. Мала небагато — не більше 10 штук.

Я купив один, вже перед тим посвячений кардиналом Любачівським. І вже на всі мітинги, інші патріотичні заходи їздив саме з тим прапором, бо до того їздив з простим, пошитим вдома.

День 4 вересня 1991 року 84-річний пан Михайло пам'ятає у деталях: перераховує найменші дрібниці: і як тривало засідання Верховної Ради, і скільки було міліції і військових. Для них пан Михайло купив ящик молока у магазині, щоб молоді підкріпилися. Пригадує також, що Лариса Скорик відчинила вікно у будівлі парламенту, а вже через нього залізли хлопці. Потім до мітингувальників вийшов Михайло Косів, аби трохи заспокоїти і підбадьорити.

— Я стояв за 2 метри від Косіва, за парканцем. Він мене знав в обличчя з мітингу у Львові, - продовжує свою розповідь пан Нагіна. — То Косів почав декламувати тоді вірш Івана Франка «Супокій», а я продовжив, бо знаю напам'ять майже всю поезію Івана Франка, Тараса Шевченка і Лесі Українки, я на них виріс. Як я був ще малим, мій тато «бавився політикою», як у нас в селі казали. Його різні влади часто арештовували, і постійно вечорами до нас до хати приходили мудрі інтелігентні люди поговорити. Так я і виріс.

А ще з юних років панові Михайлові Нагіні сниться часто один і той же сон: нібито він їде на коні до Києва воювати з росіянами, у правій руці шабля, а в лівій — синьо-жовтий прапор.

Після підняття синьо-жовтого прапора над Верховною Радою цей сон перестав снитися панові Михайлові. Каже, що має за життєву мудрість з юних років просту фразу «Хто до чого буде йти, того і досягне». Тоді, 4 вересня 1991 року, на мітингу під Верховною Радою були й інші люди з прапорами. Але з різних причин вони не підходили: деякі були запрості для такої події. Деякі навпаки — дорогі, оксамитові, важкі. На прапор пана Нагіни впав погляд тодішнього нардепа Івана Зайця, який сказав: - Беремо отой. Він — найкращий.

Прожиті роки пана Михайла не були легкими: навчання в ФЗО, важка праця, військова служба у Владивостоці, за читання творів Богдана Лепкого потрапив у поле зору КДБ і вже не мав спокою від їх пильного ока аж до проголошення незалежності України. Добре згадав, що коли збиралося 10 чоловік, то серед них було 3 «стукачі».

— А вже як стала Україна, то мені стало легше, - каже пан Нагіна, - зміг говорити на повні груди. Але ми, українці, дуже м'які, тому ще нема справжньої України.

У свої 84 роки пан Михайло, попри недавно перенесений інсульт, не полишає громадської діяльності: продовжує збирати дані про односельців, які були в ОУН-УПА чи співпрацювали з підпіллям, і яких вивезли до Сибіру чи вбили. Має вже цілий зошит таких записів, які хоче оприлюднити, щоб зберегти пам'ять для нащадків.

Каріна МАКОГОНЧУК.

25 років незалежності і сотні років боротьби

Незалежність — це щоденна невтомна праця і велика відповідальність, це усі наші дії, об'єднані найсвятішою метою — будувати сильну соборну державу.

Україну ми вимріявали, виборювали, за Україну віддали своє життя наші батьки, діди і прадіди. Україна як символ і святиня, - відображена у наших генах, у кожному нашому кроці і у кожному нашому подиху. За нашу ідентичність, за саме право називатися українцем помиралі мільйони впродовж століть. На жаль, найкращі та найсміливіші продовжують віддавати свої життя на вівтарі незалежності й цілісності. Це покладає на нас усіх велику відповідальність за те, як ми будуватимемо свою країну і як проживатимемо кожен свій день.

Ці 25 років — тільки мить у контексті історії, але ця мить для нас завжди буде найбільш вагомою. Вірю, що найскладніші випробування ми уже пройшли і надалі нас чекає успішний розвиток.

У розбудові української державності активно беруть участь партії ВО «Батьківщина». Спільними зусиллями, разом з мільйонами українців, ми раділи перемогам нашої країни і підставляли плече тоді, коли нас чекали поразки. Незважаючи на все, ми таки йшли до своєї мети, які б перепони не доводилось долати. За ці роки незалежності ми усі стали єдиною родиною, яку об'єднала Україна.

Тож живімо по-справжньому, бо саме зараз ми творимо майбутнє для наступних поколінь — тих, хто сміливіше дивитиметься у завтрашній день і не відчуватиме великого болю нашого минулого.

Михайло Цимбалюк, голова Львівської обласної партійної організації ВО «Батьківщина».

Щиро вітаю вас з 25 річницею Незалежності України!

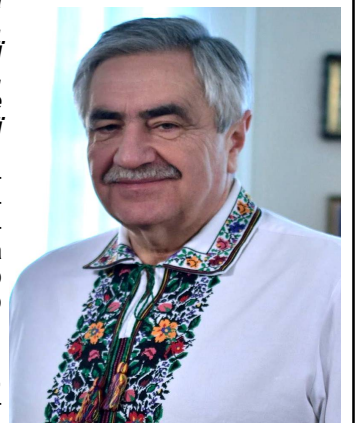
Шлях, який ми разом пройшли за чверть століття, був нелегким. Це були роки становлення нашої молоді держави. Та найголовніше, що ми не злякались труднощів, не втратили почуття національної гідності і не опустили рук.

Ми довели цілому світові, що Україна — суверенна держава з багатовіковою історією та надбаннями. Я твердо переконаний у нашій перемозі та в побудові процвітаючої країни, вірю у мудрість і виваженість українського народу.

То ж з 25-им Днем народження нашої України вітаю вас і зичу добра, мирного і сонячного неба та добробуту кожній родині.

Нехай усі наші помисли і вчинки будуть на благо рідної соборної Батьківщини!

З повагою, Михайло ГИЧКА, депутат Львівської обласної ради, головний лікар Львівської обласної клінічної лікарні

ХЛІБ – УСЬОМУ ГОЛОВА,

а тому з прадавніх часів українці особливо бережливо відносилися до нього

Напередодні, в четвер і п'ятницю, небо ще було затягнуте густими хмарами, подекуди падав дощ. Організатори Свята хліба, що з успіхом пройшло у суботу, 13 серпня, в смт. Бориня, побоювалися, аби була погода не стала на заваді. Але з Господньої волі, в цей день видалася чудесна сонячна погода. Хоча й з елементами осінніх мотивів. Відтак фольклорне свято, присвячене хлібу, який, як відомо, є всьому голова, пройшло на високому організаційно-творчому рівні. До речі, такий захід цьогоріч вперше відбувся на Львівщині. Успішність проведення відзначали не лише місцеві жителі, які гарно забавлялися, переповнені гордістю за селище, а й численні гості, що набралися колоритного бойківського позитиву, зустріли старих друзів, заізналися з новими.

■ Вміння вправлятися з ціпом продемонстрував і заступник голови ЛОДА Юрій Підлісний

Розпочався Боринський фестиваль вельми важливим для селища, зрештою й регіону, заходом, круглим столом – з промовистою назвою «Стратегія розвитку карпатського регіону Львівщини на прикладі селища Бориня». Після вітальних виступів першого заступника голови Львівської облдержадміністрації Ростислава Землинського, голови Турківської РДА Олександра Лабєцького, селищного голови Івана Яворського, голови сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу «Вулкан», одного з активних організаторів свята – Богдана Комарницького, голови ГО «Бойківщина XXI століття» Петра Косачевича відбулася цікава дискусія щодо шляхів розвитку нашого регіону, перспектив та пріоритетів. Повчальними були виступи керівників, заступників керівників та представників департа-

■ Подарунок від ЦКС «Анісія» Верхньовисоцькій сільській раді

ментів ЛОДА: агропромислового розвитку; екології та природних ресурсів; культури, національностей та релігії; освіти та науки; туризму та курортів; активістів громадських організацій, творчих спілок та об'єднань, керівників державних та комунальних підприємств. Але найактуальнішим та найповчальнішим для нас, таким, що можна (а більше треба) перейняти досвід був виступ директора школи с. Нижнє Селище Хустського району Закарпатської області Олександра Липчея. Це велике село, приблизно 3 тисячі мешканців, де впродовж 10 останніх років активно втілювали інфраструктурні проекти, може бути прикладом, як треба працювати й домагатися успіху. За десятирічний період тут з'явилися нові робочі місця, воно стало надзвичайно привабливим і ошатним. В селі сучасна школа. Активно працює Народний дім. Розвивається зелений туризм та

спорт. Нещодавно місцева команда з волейболу стала чемпіоном України серед сільських команд, обігравши у фіналі спортсменів с. Солонка нашої області. Особлива гордість тут – сироварня, де виготовляють три види сиру. Туристи, що приїжджають сюди, на власні очі можуть побачити процес його виготовлення, продегустувати продукт, ну й, звичайно, придбати. В селі працює готель, є хостел. В даний час 30 відсотків працездатного населення має в своєму селі роботу і добру зарплату. Чудовий досвід, чи не так? Болить душа, чому нам ніяк не виходить робити щось подібне. Мало досвіду, наполегливості, а чи завзяття?

Втім, як великий позитив круглого столу і перспектива на майбутнє є створення групи стратегічного планування, до якої на добровільних засадах можуть увійти всі бажаючі, в кого є напрацювання щодо розвитку нашого краю, хто хоче долучитися до його кращої долі. І треба сказати, що в процесі обговорення пролунало дуже багато пропозицій, кожна з яких заслуговує особливої уваги. І якщо б бодай декілька із них втілити в практичну площину, позитивний результат не забариться.

Зразу ж після такого теоретичного заходу відбулося офіційне відкриття Свята хліба. З чудово зробленої сцени, вітальні слова присутнім лунали від заступника голови ЛОДА Юрія Підлісного, заступника голови Турківської районної ради Василя Костишака, й уже згадуваних Олександра Лабєцького та Петра Косачевича. Після

■ Колективне фото на пам'ять після товариського футбольного поєдинку

виступу місцевих молодих талантів було зорганізовано чудове театралізоване дійство збору врожаю, жаття жита та обмолот снопів. Все це супроводжувалося традиційними піснями. До речі, поспробувати молотити ціпом жито міг кожен бажаючий. Поряд можна було придбати смачний, бездріжджовий хліб, сири різних видів, йогурти, мед та багато продуктів бджільництва, лікарські рослини. Словом, було організовано велику ярмарку, де краму було, як кажуть, на будь-який смак. У рамках свята відбулося й цілий ряд майстер-класів.

Дуже гарно представили свої села Сянківська, Верхненська, Нижньовисоцька, Риківська, Комарницька та Верхньовисоцька сільські ради. Гостям вони пропонували традиційні страви, що користуються популярністю в їхніх селах, частували напитками, розповідали, як можна приготувати ту чи іншу страву. А церковна кредитна спілка «Анісія», яка виступала спонсором заходу, після прискіпливих дегустацій та думок членів журі нагородила Верхньовисоцьку сільську раду мікрохвильовою пічкою. Цю почесну місію виконала заступник голови управління ЦКС Марія Чупило.

Подяки за чудово організоване свято заступник голови районної ради Василь Костишак вручив Людмилі Комарницькій – голові оргкомітету; Богдану Комарницькому – голові кооперативу «Вулкан»; Івану Яворському – селищному голові; Іванні Гунчак – секретарю сільської ради; Михайлові Ільницькому – директору ДП «Боринське лісове господарство», депутату Львівської обласної ради; Галині Комарницькій – директору Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел.

За сприяння депутата Львівської обласної ради, головного лікаря Львівської обласної клінічної лікарні Михайла Гички, на святі виступив заслужений артист України Зеновій Гучок. Щирих оплесків заслужили й виступи багатьох самобутих творчих колективів з Турківщини та з сусідньої Сколівщини.

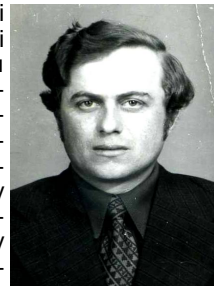
У рамках свята відбувся й футбольний поєдинок. Між ветеранами смт. Бориня та ветеранами сіл Боринського куца. Ну, й звичайно, була ватра й дискотека під відкритим небом до пізньої ночі. А голова Турківської РДА Олександр Лабєцький, позитивно оцінюючи Свято хліба, сказав, що воно буде включено в програму Шостих Бойківських фестивалів, які повинні відбуватися у нас на Турківщині влітку 2017 року.

До окремих найцікавіших заходів у рамках свята ми ще будемо повертатися у своїх публікаціях. Вони напевно цього заслуговують.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо!

Ярослава Дмитровича Стеця, жителя м. Турка з 65-річчям від дня народження щиросердечно вітають дружина Оксана, дочки Руслана і Іванна, зяті Микола і Іван, онуки Юрій, Валентина, Анастасія і бажають люблячому ювіляру усього найкращого у житті – міцного здоров'я, радості, благополуччя, сімейного затишку, миру, оптимізму, Божого благословення на многії і благії літа.

Прийміть вітання наші щирі

І побажання в цей святковий день.

Нехай з небес від Бога ллється милість,

Любов і шана – від людей.

Хай Мати Божа від біди оберігає,

В душі панують мир і доброта.

Ісус Христос здоров'я посилає

На щедрі щастям многії літа.

Депутатський корпус та виконавчий комітет Присліпської сільської ради щиро вітають з днем народження депутата Львівської обласної ради Михайла Семеновича Дзюдзя і бажають йому міцного здоров'я, великого людського щастя, Божої опіки у житті.

Здоров'я, щастя зичим не на рік –

На все життя бажаєм його щиро.

Щоб радісним і довгим був Ваш вік –

З добром, любов'ю, спокоєм та миром.

Шануєм Вас за людяність і щирість,

Тож хай Господь пошле Вам з неба милість,

Пречиста Діва хай в житті допомагає,

Ангел Господній на крилах тримає.

Дорогу, чуйну, щирі і турботливі сестричку, жительку м. Турка – Ірину Онуфріївну Тисовську – з ювілеєм щиросердечно вітають сестри Марта, Любомира і брат Зеновій зі своїми сім'ями. Люблячий ювілярці вони бажають міцного здоров'я – з роси і води, життєвого оптимізму, щастя, сімейного благополуччя, миру, достатку, Божого благословення на многії і благії літа.

Хай за плечима 60 –

Поважна і знаменна дата.

А Ви все молода для нас,

Невтомна, лагідна, завзята.

Бажаємо ще довго-довго жити,

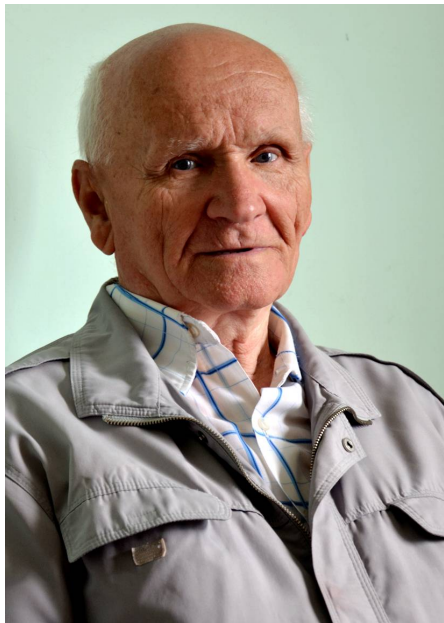
Здоров'я доброго – на сотню літ.

Щоб внуків встигли одружити

І благословити правнуків у світ.

ЖИТТЯ, СПОВНА ВІДДАНЕ ЛІСОВІЙ СПРАВІ

Роки неублаганні. Трудовий шлях пролетів як одна мить – у постійних клопотах, планах, завданнях... І ось зупинка. Не треба поспішати на роботу, дорогою складаючи намітки. У Володимира Редика, людини знаної і шанованої в Турці та за її межами, зараз новий статус – ветеран праці. Все логічно: за більш як сорок років самовідданої і благородної праці в галузі лісового господарства, заслужив відпочинок.

Не раз довелось розмовляти з людьми, які пов'язали свою долю з лісом, зі справжніми професіоналами-лісівниками. Зробила висновок: лісову справу не можна нав'язати. Її треба увібрати на генетичному рівні, як мовиться, з молоком матері. Треба народитися таким – люблячим шелест трав, гомін лісів, плін ріки, шепіт вітрів; любити землю, яка дає тобі снагу до життя, сонце над нею, свій рідний край.

Дитинство Володимира Васильовича асоціюється з мальовничою природою Хмельниччини, а особливо рідного с. Терешівці, розташованого на похилому пагорбі, що знаходилося зовсім недалеко від обласного центру, де часто босоніж по скроплених вранішньою россою траві бігав, бавлячись з сільськими хлопцями, околицями села, купався у теплих водах тутешніх ставків. У 5 років маленький Володя залишився без матері – зовсім молодого, у 24 роки, від важкої недуги, вона пішла із життя. Долею маленького Володимира стала опікуватися матусина мама – бабуса Меланія. Бабуса замінила йому рідну матір. Він жив у неї, вона й виховувала онука, доглядала за ним, виряджала у школу. Тепло ніжних дбайливих рук та чуйного, щиро-

го і доброго серця бабуні Меланії Володимир Васильович пам'ятає й досі. А далі в село прийшла війна. Звістка про вторгнення на нашу землю окупантів була несподіваною. Люди не знали, що робити, як діяти. На власні очі Володя бачив, як насильно забирали людей на каторжні роботи у Німеччину, як спалювали їхні оселі і вбивали ні в чому не винних людей. Війна забрала на фронт й батька Володимира. Це сталося так раптово, що батько лише через інших односельчан встиг повідомити рідних про те, що його мобілізують на фронт.

Навіть не встиг попрощатися. У кінці 1943-го повернувся з фронту, але з пораненням. Згодом батько одружився вдруге.

У 1954-му Володимир закінчує місцеву школу і вирішує складати іспити до Львівського лісотехнічного інституту. При конкурсному відборі 7-8 претендентів на одне місце, без жодної протекції, виключно за знання, Володимира Редика зараховують у студентські лави.

– Я не мав медалі після закінчення школи, – пригадує Володимир Васильович. – Але вчився добре. Ніхто тоді не отримав медалей у нашій школі, проте восьмеро її випускників того року, як і я, поступили у вищі навчальні заклади.

Після закінчення вузу, з дипломом інженера-технолога, восени 1959-го року Володимир приїжджає у наш чудовий, багатий на ліси, гірський край, у відання Дрогобицького ліспромгоспу – майстром заготовівель у Ясіночці. Ліспромгоспи займалися транспортуванням деревини і її поставкою, розробкою лісосік. Після їх реорганізації – у 1961 році, з утворенням лісгоспів, Володимира Васильовича запрошують на роботу у Турківський лісгосп.

Та куди лишень не кидала доля сумлінного і відповідального працівника лісового господарства, і, як іронічно мовить сам, повила вона його навіть у далекі мандри. Від тресту «Київспецлісгаз» займався системним створенням водосховищ Дніпродержжинської і Канівської гідроелектростанцій у Верхньодніпровському і Переяслав-Хмельницькому спецліспромгоспах. Там випадково потрапив в аварію. Був травмований.

Після лікування повернувся знову в уже знайому йому Турку. Тим більше, що тут була сім'я. Зайшов в держлісгосп, запропонували місце праці. Деякий час працював майстром лісозаготівель у Борині. Потім Володимир Редика перевели на роботу у Явірський лісопильний завод. З 1977 року – головний інженер, провідний спеціаліст, а згодом начальник відділу збуту Турківського держлісгоспу.

Але які би посади не обіймав Володимир Васильович, завжди (і це добре пам'ятають ті, кому довелося спілкуватися чи мати справу з героєм моєї розповіді) на перше місце ставив повагу до людини. Тактовність, шанобливість, увага, вірність слову, людяність і простота у спілкуванні – це ті риси, які зробили його шанованим у колективі лісівників і серед громадськості.

– Перш за все потрібно бути людиною, а вже потім начальником, – вважає Володимир Редик.

З майже 50-річного стажу, 44 роки Володимир Васильович віддав лісовому господарству, яке й стала справою усього його життя. Нині у ветерана лісової галузі душа болить за великі площі безсистемно зрубаних лісів, за те, як недбайливо, по-варварськи ставляться до них пересічні громадяни. А ліс – це наше здорове майбутнє і його, як зіницю ока, потрібно берегти, вважає ветеран.

Володимир Васильович до безтями любить ліс. Його сприймає як давнього і доброго друга, якому можна поплакатися, пожалітися, поспівідатися – немов на олтар принести свої болі і радощі. Тому що ліс ніколи не зрадить.

Його й тримає на цьому світі не тільки велика життєлюбність, а ще незрадлива, глибинна любов до природи. Тож, з роси і води Вам, Володимире Васильовичу! Многая Вам літ!

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо!

Медпрацівники ФАП у с. Шандровець – Галина Пиптик і Ганна Гливічак – сердечно вітають із ювілеєм фельдшера ФАП у Івана Івановича Данила – і бажають шановному ювіляру доброго здоров'я, святкового настрою, безліч сонячних і світлих днів у житті, родинного тепла, Божої ласки і опіки на довгій життєвій стежині.

**Хай щастя вікує у Вашому домі
І радість хай буде завжди.
Здоров'я міцного і щедрої долі
Хай Бог посилає на довгі роки.**

Коханого люблячого чоловіка, рідненького татуса, дорогого дідуся – Івана Івановича Данила – із с. Верхня Яблунька з ювілеєм – 60-річчям, вітають дружина Катерина, дочка Наталія, син Іван, син Олег, зять Іван та невістка Вероніка, онуки Іванко, Вася та Ваня. З нагоди ювілею шлемо шановному ювіляру щирі слова побажання міцного здоров'я, щастя, миру, родинного благополуччя та Божого благословення.

**Хай Вам у світі щасливо живеться,
Нехай добро і достаток веде Вас.
Хай щастя і радість приходять до хати,
Хай доля дарує Вам років багатство.
Щоб тільки все гарне в житті повелось,
Хай збудеться все, що іще не збулось.**

25.08.2016 року, з 11.00 год. по 13.00 год., у Турківському районному відділі державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у Львівській області буде проводити прийом громадян заступник начальника Головного територіального управління юстиції у Львівській області – начальник управління державної виконавчої служби Вісстак Ігор Ярославович.

Попередній запис проводиться за телефоном: 3-22-32, або у Турківському районному відділі державної виконавчої служби за адресою: м. Турка, Майдан Шевченка, 26-б (другий поверх).

ЗАТРИМАЛИ ДВОХ БРАКОНЬЄРІВ

Минулого тижня прикордонники відділу «Сянки» Мостиського загону отримали інформацію про незаконне полювання поблизу державного кордону України.

Група реагування прикордонників, прибувши до місця події, за 50 метрів від кордону з Польщею виявила двох чоловіків, один з яких мав мисливську рушницю та набої. Жодних документів, що посвідчують особу, реєстраційних документів на зброю та дозволів на полювання чоловіки не мали, тому громадян було затримано та доставлено в прикордонний підрозділ. Затриманими виявилися мешканці одного із сіл Турківського району, 1982 та 1999 року народження. По даному випадку прикордонники також проінформували працівників Національної поліції та керівництво мисливського колективу району.

За порушення прикордонного режиму, стосовно затриманих громадян складено протоколи про адміністративне правопорушення за ст. 202 КУпАП, в подальшому зброю та затриманих прикордонники передали працівникам Нацполіції.

Зазначимо, що відповідно до Положення про прикордонний режим, затвердженого Постановою КМУ від 27.07.1998 року №1147, а саме статтею 21 визначено, що полювання у прикордонній смузі здійснюється за обов'язковим інформуванням розпорядником полювання або особисто мисливцем органів або підрозділів Державної прикордонної служби, в межах відповідальності яких буде проводитися полювання, у визначеному порядку. У смузі місцевості між лінією державного кордону та лінією прикордонних інженерних споруд полювання заборонено.

**Прес-служба Мостиського прикордонного загону.
Р.С. Браконьєрами виявилися жителі с. В.Турів, а сам факт правопорушення внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань.**

З В І Т

**про роботу Турківської міської ради
за другу половину червня –першу
половину серпня 2016 року**

1. Спільно з відділом культури Турківської РДА проведено свято Івана Купала.
2. Проведено дрібний ямковий ремонт дорожнього покриття по вул. Міцкевича та Площі Ринок.
3. Триває будівництво моста в Середній Турці через р.Літмир (біля приміщення бувшої спортивної школи).
4. Здійснено робочу поїздку до Києва у Міністерство екології і природних ресурсів з питання реалізації проекту реконструкції каналізаційної системи у м. Турка. Проект пройшов затвердження у Міністерстві екології. Надійшла інформація про виділення першого траншу – в сумі 6 200 000 грн. Розпочато роботи над перерахунком проектно – кошторисної документації з даного проекту та визначення першочерговості робіт.
5. У рамках спільного проекту з УФСІ, розпочато роботи з реконструкції водогону у м. Турка (третя черга). Проведено труби по вул. Молодіжна (біля Турківського НВК), по вул. Джерельна (навпроти пожежної частини) та по вул. Василя Стуса. Підключаємо споживачів до міського водопроводу.
6. У рамках спільного проекту з УФСІ, розпочато роботи по будівництву модульної системи біологічної очистки стічних вод та каналізації у ДНЗ №1. Роботи буде завершено до кінця серпня.
7. Виділено землю для особистого житлового будівництва у кварталі забудови для шести учасників бойових дій.
8. За два місяці поступило 8 заяв на виділення твердого палива для учасників АТО, завезено дрова 6 учасникам АТО. По всіх заявах скеровано гарантійні листи про проплату у Турківський і Боринський лісгоспи.
9. Закуплено і встановлено в центрі міста 20 нових тротуарних смітєвих баків.

вих тротуарних смітєвих баків.

10. Встановлено тротуарну бруківку на площі біля пам'ятника Степану Бандері, облаштовано три клумби.

11. Виділено старі тротуарні плити і бордюри жителям вул. І.Франка для облаштування бічної дороги.

12. Тривають роботи по ремонту каналізаційної системи та харчоблоку у ДНЗ (Горішня Турка).

13. Спільно з жителями вул. Бойківська, проведено відновлення дорожнього покриття, змитого проливними дощами.

14. Проводиться облаштування перших трьох площадок під смітєві баки по вул. Молодіжна (біля приміщення старої кочегарки), по вул. А.Шептицького та по вул. Б.Хмельницького.

15. Для вирівнювання бічних вулиць закуплено, завезено і розрівняно силами КП «Турківське житлово – комунальне управління» 100 тонн щебеня, фракції 20 – 40 мм, а саме: пл. Ринок – 10 тонн (біля Нової пошти), вул. Потік – 31,5 тонн, вул. Сагайдачного – 10,5 тонн, вул. Зарічна – 28 тонн, вул. І.Богун – 20 тонн.

16. Закуплено дорожню бруківку, бордюри, будівельні матеріали для встановлення дорожнього покриття на площі по вул. А.Шептицького. Роботи зі встановлення буде оплачено коштом підприємців. Роботи розпочато з 15 серпня.

17. Спільно з відділом культури Турківської РДА та громадськими організаціями МГО «Центр Європи» та ГО «Майдан Турківщини», організовано та проведено святкування 585-ї річниці м. Турка.

18. Відкрито і посвячено три меморіальні дошки загиблим Героям: Роману Сенику (будівля міської ради), Юрію Миську (по вул. А.Шептицького, де проживав Герой), Олександрі Ільницькому «Барні» (школа – інтернат, де він навчався).

19. У рамках святкування Дня міста, спільно з ГО «Майдан Турківщини», проведено благодійну акцію зі збору коштів для воїнів АТО. Зібрано 5000 грн.

20. Кожної другої середи проводяться робочі зустрічі з представниками громадських організацій.

**Геннадій КОГУТ,
Турківський міський голова.**

ПАМ'ЯТАЄМО ГЕРОІВ – НАШИХ ЗАХИСНИКІВ

Сьогодні досить часто на вулицях міст та сіл ми бачимо мужчин, а нерідко й жінок, у комуфляжних одностроях з орденами та медалями. Не важко здогадатися, хто вони. Наші Герої – учасники війни на Сході України. У кожного з них своя життєва доля, свої болі та печалі, породжені війною.

Серед Героїв, учасників АТО, є знаний на Турківщині Микола Коноваленко, з яким я познайомилася буквально напередодні й мала довгу цікаву бесіду. Народився Микола Миколайович в с. Малинівка Чугуївського району на Харківщині. До 1987 року жив у Харкові, а коли одружився, переїхав у м. Турка й назавжди залишився тут жити. На роботу влаштувався у райвідділ міліції уповноваженим відділення карного розшуку. Дослужився до начальника цього підрозділу. Звідти пішов й на пенсію.

Коли на Донбасі розпочалися бойові дії, у квітні 2014 року, він записався добровольцем на фронт. Але зваживши уже на не молодий вік, зразу його не взяли. Та вже у серпні викликали до військомату й перепитали, чи не передумав їти служити. Звісно, що відповідь була – ні. Спершу був учбовий підрозділ, хоча, як кажуть, навиків у поводженні зі зброєю йому не позичати. А вже у жовтні його направили у зону АТО, де пробув до 15 вересня 2015 року, аж до демобілізації.

Микола Миколайович пригадує бойові будні, часто важкі. Спочатку було страшно, але бійці всіляко намагалися позбутися цього. Природно, що всі сумували за домівками, рідними, близькими, при цьому розуміючи, що допоки вони на передовій, їхні родини в безпеці. Коли мова зайшла про фронтовий побут, то мій співрозмовник відзначив непогане харчування там. Через день до підрозділу, де він проходив службу, завозили воду, через два – хліб, раз на тиждень – інші продукти харчування. Багато допомагали волонтери. Час від часу місцевий фермер завозив свинину. Інколи йому платили, а бувало й безкоштовно віддавав. Коли волонтери привозили солодощі, згущене молоко, бійці відносили їх у дитячі садочки та будинки для пристарілих. Їх в зоні відповідальності підрозділу, де служив наш земляк, було два. Один державний, інший – церковний. Перший був обстріляний сепаратистами із «Градів», не дивлячись на те, що він знаходився у центрі села і військових там не було.

На Донеччині Микола Миколайович познайомився з багатьма жителями тамтешніх сіл. Запам'яталася розповідь про одного дідуся з села Невельське. Сьогодні він асоціює Росію з колишнім Радянським Союзом. Піддавшись російській пропаганді, думає, що під окупаційним протекторатом йому буде краще жити. Ковбасу куплятиме по 2,20, як за радянських часів. Хоча, згодом, на зміну таким думкам багатьох дідусів та бабусь приходить страх, коли бачать, як російські найманці обстрілюють їхні будинки. Таким чином, доводиться забувати про кращі часи, «дешеву ковбасу» і більше перейматися власною безпекою. Ці люди в переважній більшості є нащадками тих, кого ще Катерина II переселила на Донеччину, й чекати від них якогось українського патріотизму наразі не доводиться. Життєвим пріоритетом, як для мужчин, так і для жінок, досить часто є алкоголь.

Далі з гордістю Микола Миколайовича розповідає, як кажуть, про інший бік медалі Донеччини. Є населені пункти, де жителі залишилися вірними Україні. Для прикладу він назвав Селідово і Курахово. Мій співрозмовник пригадує, як 25 грудня організовували передноворічний концерт й вітали місцеву дітлашню цукерками, що отримали від рідних. Так сталося, що саме цей день видався їм трагічним. Втратили друзів, з якими ділили радості й печалі. Сьогодні бойові побратими свято бережуть їхню пам'ять, а з тими, хто залишився живим, підтримують дружні стосунки. Їздять один до одного в гості, й навіть дружать сім'ями.

Болить душа, коли бачиш розчарування воїнів АТО. Практично щодня вони ходили під кулями, ризикуючи життям, а повернувшись на мирну землю, або ж приїхавши в короткотермінову відпустку, бачать що тут нічого не змінилося. Прочітає корупція, кумівство, лицемірство, та ще багато негативних явищ, які зсередини роз'їдають наше суспільство. Й допоки ми їх не поборемо, жити краще не стане. Так видається, що легше виграти війну, аніж знищити ці негативні тенденції, які, на жаль, вже стали звичними для українців. З обуренням Микола Миколайович розповідає про тих, як правило високих чиновників, що приїжджають у зону АТО на 2-3 дні лише для того, аби отримати статус учасника бойових дій.

На завершення нашої розмови Герой АТО, перевівши подих, наголосив: хочеться, щоб українці, а найперше держава, ніколи не забували про людей, які захищають нашу незалежність, про цих справжніх воїнів, що зупинили російських окупантів. Рано чи пізно війна закінчиться, ми здолаємо ворога, шкода лише, що багато Героїв віддають за це життя, а їм лише би жити, виховувати дітей, наводити лад в нашій рідній Україні.

Мар'яна МОТИЧАК,

студентка факультету журналістики Львівського національного університету ім. Івана Франка.

Уточнення

В статті «У Лімнянській школі вшановують випускників» вміщені в газеті «Бойківщина» за 12 серпня трапилася неточність. В одному з абзаців, де йдеться про ініціаторів облаштування класу духовності ім. протоієрея Василя Поточняка в Лімнянському НВК, слід читати: «Зроблено це з ініціативи Василя Тюрдя і депутата районної ради Степана Залуги, та за підтримки дирекції школи і громадськості села».

Казкова феєрія бісеру

Відповідно до плану роботи центральної районної бібліотеки з відзначення 25-ї річниці Незалежності України, в читальному залі ЦРБ буде організовано книжкову ілюстровану виставку літератури «Боже великий єдиний, нам Україну храни!» та виставку робіт бісером «Казкова феєрія бісеру».

Виставка діятиме з 22 по 25 серпня. Просимо усіх майстринь м. Турка долучитися до участі в організації виставки.

Роботи приймаємо в читальному залі ЦРБ щоденно з 9.00 по 18.00 год..

Любов ГУРИН,
провідний бібліотекар читального залу Турківської ЦРБ.

Подяка

Вдячні за турботу

З-поміж нас є люди, які за покликом душі звикли робити добро, тихо, не афішуючи про це. Для таких не важливо, кому вони ідуть назустріч, подаючи руку допомоги. На першому місці для них завжди Божа Заповідь: «Люби ближнього свого, як самого себе». Сьогодні з приємністю через газету хочемо подякувати одному з таких – директору ДЛГП «Галсільліс» Михайлу Повханичу. Він допоміг нам облаштувати під'їзди до присадибних ділянок, яких не було тут багато-багато років. Бажаємо Михайлу Васильовичу доброго здоров'я, успіхів у праці та щоденної Господньої опіки.

Такий подячний лист надійшов до редакції газети «Бойківщина» від членів виконкому Явірської сільської ради та жителів с. Стоділка.

Вітаємо!

Із золотим ювілеєм щиро вітаємо дорогу сестру та тітку, жительку с. Вовче – Ольгу Семенівну **Дубіль**. Дорога наша,

Ти – наша гордість, наша радість, потіха та розрада.

Ти сповнила обов'язок доброї дочки, щирої невістки, люблячої матері, турботливої бабусі, шанобливої сестри.

Твоя сокровенна, безкорислива любов – найкраща вакцина від багатьох переживань та душевних ран. Тож бажаємо Тобі, щоб Ти і надалі була променем сонця духовного, сяйвом світла невгасаючого, щоб Твоє життя було повне таємничої радості, щоб Твої вчинки вели Тебе до безкінечного життя.

З повагою і любов'ю – сестра Алла з чоловіком Володимиром, племінники Петро та Михайло.

Цими чудовими літніми днями свій ювілей відзначив Михайло Миколайович **Гацько**, житель с. Нижня Яблунька. Дорогого, люблячого, чуйного, щирого і турботливого чоловіка, батька, дідуся, свата від щирого серця і з великою любов'ю вітають дружина Любов, сини Андрій, Микола та Дмитро, невістки Оксана та Марія, онуки Надійка та Веронічка, а також свати з с. Верхнє Висоцьке та Закарпаття і бажають ювіляру міцного здоров'я – з роси і води, невсипущої життєвої енергії, радості, миру, достатку, Божого благословення і опіки Святої Богородиці на многі і благі літа.

Спасибі, рідненький, за вічну турботу. За щире бажання добра нам усім. Хай серце ще довго у грудях палає, А руки, мов крила, нас пригортають. Щоб здоров'я було, щоб жили-не тужили. Ви найбільшого щастя в житті заслужили. Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є, Хай силу й здоров'я Господь Вам дає.

Дорогеньку, ніжну, любиму маму і бабусю, жительку смт. Бориня – Євгенію Максимівну **Гайгель** – зі славним ювілеєм – 65-річчям від дня народження щиро вітають дочки Оксана та Світлана, син Микола, зять Павло, внуки Марія, Віталія, Андрійко і бажають іменинниці міцного здоров'я, щастя, радості, Божої опіки у житті.

Матусю бабусю, не сумуйте, рідненька, що роки як птиці.

І що спокій Вам невсипущий лиш сниться. Ми з Вами завжди нерозлучні довіку. Ви, як сонечко, ніжністю грієте домівку. То ж спасибі за ласку, безмежну, як море, Хай Вас обминають і біди, і горе. Щоб здоров'я було, щоб жили – не тужили, Ви найбільшого щастя в житті заслужили. Нехай для Вас не згасає сонце, Не віють в душу холоди, Хай жито на столі і Бог на небі Вас завжди рятують від біди.

Дорогу невістку, дружину, матусю, братову, сестру – Мар'яну Богданівну **Жик-Занкович** із с. Лосинець – з ювілейним днем народження щиро вітають свекор Микола, свекруха Марія, чоловік Олександр, донечка Таня, брат чоловіка Микола з сім'єю, сестра Леся з сім'єю і вся родина і бажають дорогій ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті, любові, добра, тепла, Божого благословення на многі і благі літа.

Хай Мати Пречиста Тебе оберігає, Ангел Господній на крилах тримає, А Бог хай дарує надію й тепло. На многі літа, на щастя й добро.

Колектив Турківського ДЛГП «Галсільліс» щиро вітає з 55-річчям від дня народження лісничого Надсянківського лісництва Мирона Івановича **Ільницького** і бажає імениннику міцного здоров'я, щастя, радості, Божого благословення.

Бажаєм миру, добра, довголіття, Хай вистачить щастя на ціле століття.

Хай скрізь буде лад: на роботі, в сім'ї, І радість на серці, і хліб на столі. Здоров'я міцного, щастя без краю – Усього найкращого Вам ми бажаєм. Хай Матінка Божа – Цариця Свята – Дарує щасливі і довгі літа.

В м. Самбір продається дерев'яна хата (4 кімнати), літня кухня (2 кімнати і кухня), стайня, стодола, гараж. До хати проведена вода. Земельна ділянка – 12 арів. Є місце на добудову і будівництво нового будинку. Ціна – договірна. Тел.: 0984899053.

Пільги у сфері працевлаштування для учасників АТО: що нового?

Для працедавців, які створюють нові робочі місця і приймають на них безробітних з числа учасників антитерористичної операції, з'явилася можливість отримати компенсацію зі сплати єдиного соціального внеску. Про це йдеться у Законі України № 1436-VIII «Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», що набуває чинності 30 серпня поточного року.

На відшкодування ЄСВ можуть розраховувати фірми та компанії, а також приватні підприємці, які не мають заборгованості зі сплати страхових внесків, не є банкрутами і проти них не порушена справа про банкрутство. Компенсацію виплачують упродовж 12 місяців з дня працевлаштування безроб-

ітного, при цьому термін забезпечення його роботою повинен бути не меншим як два роки.

— До підписання вищезазначеного Закону право на компенсаційні виплати у разі працевлаштування учасників АТО мали виключно суб'єкти малого підприємництва, що вели діяльність у пріоритетних видах

економічної діяльності та створювали для безробітних нові робочі місця

— Внесені до чинного законодавства зміни дозволять збільшити число працевлаштованих учасників збройного протистояння. Завдяки новаціям, значно розширюється коло підприємств, які, забезпечуючи новими місцями праці тих, хто на Сході відстоював цілісність нашої країни, зможуть претендувати на отримання упродовж року державних преференцій у вигляді повернення витрат зі сплати ЄСВ.

Хочу відзначити, що станом на 01.08.2016 року допомоги у працевлаштуванні потребували 57 колишніх воїнів, котрі визнані безробітними. Загалом упродовж січня-липня цього року, за посередництва районної служби зайнятості, роботу шукали 79 безробітних з числа демобілізованих армійців. Завдяки докладним зусиллям, 11 з них вдалося забезпечити трудовою діяльністю. Два учасники АТО, отримавши одноразову виплату допомоги з безробіття для започаткування власної справи, поповнили лави підприємців-початківців. Ще 29 осіб залучено до громадських та інших робіт тимчасового характеру, а 23 — охоплено професійним навчанням.

Мирослава ПАВЛИК,
директор Турківського РЦЗ.

Вітаємо!

Колектив працівників Турківського відділення Самбірської ОДПІ щиро вітає з ювілеєм — 40-річчям від дня народження колишнього працівника — Миколу Петровича Яворського — і бажає йому міцного здоров'я, Божого благословення на довгий вік.

Зичимо в день ювілею сонця і тепла,
Радості безмежної, усмішок, добра.
Здійснення думок, задумів і мрій,
Споვნення усіх планів і надій.

Візи. Робота.

Допомога у відкритті віз.
Запрошення від воєводи.
Працевлаштування у Польщі.
Тел.: 0681374130,
0990007640.

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї — ВС №020044, видане 18.10.2010 р. відділом у справах сім'ї та молоді Турківської РДА на ім'я Назарія Володимировича Кирди, вважати недійсним.

Про перереєстрацію неприбуткових установ та організацій

Турківське відділення Самбірської ОДПІ ГУДФС у Львівській області, зобов'язує, відповідно до п. 2 Порядку ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2016 року №440, всім зареєстрованим неприбутковим організаціям, які включено в Реєстр, але їх статут не розміщено на порталі електронних сервісів Єдиного державного реєстру, надати підтвердження відповідності організації вимогам п. 133.4 ст. 133 Податкового Кодексу України та належним чином завірену копію установчих документів (статут, положення), а для житлово-будівельних кооперативів — також завірені ними копії документів, що підтверджують дату прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку та факт спорудження або придбання такого будинку житлово-будівельним (житловим) кооперативом.

Слід зазначити, що неприбуткові організації, які до 1 січня 2017 року не приведуть свої установчі документи у відповідність з вимогами, встановленими п. 133.4 ст. 133 Кодексу, та не нададуть копії таких документів контролюючому органу, виключають після 1 січня 2017 року контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Андрій ІЛЬНИЦЬКИЙ,
ГДІ Турківського відділення Самбірської ОДПІ.

Продається автомобіль Деосенс 2004 р.в. Пробіг 120000 км.
Тел.: 0992152181,
0979098691.

Пропонуємо газоблоки AEROC, стінові та перегородочні будівельні блоки, а також цемент М-400, М-500, пісок та щебінь.
тел.: 096-8305989.

Втрачений державний акт на право власності земельної ділянки серія ЯЛ №047330, виданий Управлінням Держкомзему у Турківському районі Львівської області на ім'я Андрія Володимировича Федька, вважати недійсним.

Розмитнити автівку можна за 63 євро

З 1 серпня набув чинності Закон України «Про стимулювання ринку вживаних авто», який, через зменшення у рази суми акцизного збору, покликаний здешевити купівлю іномарок. Як розповів голова громадської організації «Західноукраїнська асоціація власників транзитних авто» Павло Білецький, зараз для розмитнення автомобіля з двигуном, об'ємом 1 л, за зниженням для цього типу у майже 28 разів акцизом, треба буде сплатити 63 євро, замість 1761 євро, як це було раніше. А для найбільш ходових автомобілів (з двигуном, об'ємом 1,5 л) замість 3000 євро, треба буде сплатити 90 євро акцизу. Розмитнення автомобіля з двигуном 2 літра — 534 євро акцизу, замість 4882 євро.

Військова частина А3817 оголошує набір на військову службу за контрактом громадян, віком від 18 до 40 років, які проходили строкову військову службу в Збройних Силах України, а також громадян призовного віку, які не проходили строкову військову службу і мають вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем підготовки спеціаліста, магістра, або професійно-технічну освіту (технікум, ПТУ), та середню освіту. Військова частина А3817 пропонує проходження військової служби за контрактом на різних посадах.

Заробітна плата військовослужбовців рядового складу — від 6500 грн., сержантсько-старшинського складу — від 7000 грн. Особам, які виявили бажання проходити військову службу у інженерній частині, звертатись за адресою: м. Самбір, вул. Січових Стрільців, 6, військова частина А3817, тел. (03236) 3-35-67, моб. (067)-340-26-52.

ВАРТІСТЬ РИТУАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Відповідно до підпункту 2 пункту «а» частини 1 статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», пункту 3 статті 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» від 24.06.2004 року, Закону України «Про поховання та похоронну справу», необхідного мінімального переліку окремих видів ритуальних послуг, затвердженого наказом Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 19.11.2003 № 193 «Про затвердження нормативно-правових актів щодо реалізації Закону України «Про поховання та похоронну справу», єдиної методики визначення вартості надання громадянам необхідного мінімального переліку окремих видів ритуальних послуг, реалізації предметів ритуальної належності, затвердженої наказом Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 19.11.2003 № 194, наказу Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 03.03.2009 року № 52 «Про затвердження норм часу на надання ритуальних послуг та виготовлення предметів ритуальної належності», з метою встановлення економічно обґрунтованої вартості ритуальних послуг, виставляємо на обговорення вартість ритуальних послуг, відповідно до необхідного мінімального переліку окремих видів ритуальних послуг на території м.Турка.

№п/п	Найменування послуг	Тариф за одиницю послуги /грн./
1	Оформлення договору-замовлення на організацію та проведення поховання	4,00
2	Оформлення свідоцтва про поховання	5,00
3	Копання могили ручним способом:	
3.1	літньої пори, при довжині могили 2,4 м	583,37
3.2	-//- при довжині могили 2,0 м	529,42
3.3	-//- при довжині могили 1,6 м	424,55
3.4	-//- при довжині могили 1,1 м	370,61
3.5	зимової пори, при довжині могили 2,4 м	1164,73
3.6	-//- при довжині могили 2,0 м	1058,90
3.7	-//- при довжині могили 1,6 м	847,08
3.8	-//- при довжині могили 1,1 м	583,37
4	Надання послуг авто катафалком ГАЗ 53А	402,00

Володимир ДРАЧ,
начальник КП «Турківського житлово-комунального управління».

Світлій пам'яті Василя Миколайовича Даниляка.

Сьогодні минає 40 днів, як перестало бити серце дорогої нам людини — люблячого чоловіка і батька, щирого на добро дідуся, чуйного брата, швагра, свата, товариша і просто людину з великої букви.

Колись і нас так понесуть
До місця вічного спочинку.
Рідня постойть у журбі,
Грудку землі кине в могилку.
Прощальна грудочка — останній поцілунок,

Як те «курли» тужливе журавля...
Журавлик ще повернеться весною,
Тебе ж, наш рідний, виглядати звідкіль?
Ти так життя любив. Із ніжністю у серці
Світ обіймає увесь до забуття.
Пташині тішився і квітці кожній,
І грушам спілим, і росам, і цвіркунам.
У росах тих купала ненька
Свого синочка Василька,
Просила Господа серденьком,
Щоб доля щасною була.
І ти беріг усі чесноти,
Ніс, як звитягу, крізь життя...
На мить спинивсь перепочити,
Щоб скласти звіт свого буття.
На тій межі спинився Час,
(О, Боже, чому ж так нечасно?)
На рисці тій пішов від нас —
Муж і дідусь, сват, брат і любий татко.
А втім, чому пішов? Та ні ж!
Закривши двері, просто вийшов...
Залишив все в домі своїм,
Що за життя надбав. Усе на місці.
Ти будеш з нами і в свята, і в будні,
І в радості, і в горі — за одним столом.
Й допоки в грудях наших серце б'ється,
Ти любо посміхнешся нам квітковим Васильком.

У нашій пам'яті той усміх не лукавий;
І погляд лагідний карих твоїх очей.
Ще голос — тихий шелест яблуневий
Уранішнім досвітку недоспаних ночей.
... Душа у вічності. Перед Престолом Божим
Вже склала звіт, вита в інших світах...
В молитвах просимо, наш рідний і коханий,
Царства Небесного тобі! Пухом земля свята!

З глибоким сумом — уся родина.

СПРАВЖНІЙ ТАЛАНТ НЕ МАЄ СТАРОСТІ

до 160-річчя від дня народження І.Франка

Здається, про творчість Великого Каменяря, українського Мойсея, будителя і просвітителя людських душ, Івана Франка написано й сказано стільки, що вже й нічого додати. Ба ні, нові молоді дослідники в оригінальний спосіб інтерпретують життєві і творчі сходження до вершин великого Генія, надаючи їм все нових модерних забарвлень. Приємно, що серед таких є й наша талановита землячка, зрештою, й наша колега по журналістському ремеслу, яка у свій час, будучи студенткою Франкового вузу, шліфувала своє перо у «Бойківщині». Зараз п. Галина Яценко (дівоче прізвище Синичич) – доцент кафедри української преси факультету журналістики.

Цьогоріч, з нагоди 160-ї річниці з дня народження Івана Франка, вона разом зі своїм чоловіком, також доцентом, заступником декана факультету, Андрієм Яценком, видали збірку есеїв, помістивши в ній майже 30 оригінальних творчих доробків студентів – майбутніх журналістів. У них яскраво видно неординарний підхід у дослідженні творчості «Бога української публіцистики», як назвала Івана Франка третьокурсниця Наталія Кулик.

Без сумніву, заслуговують на увагу усі доробки, вміщені у збірнику, але наших читачів хочемо познайомити, власне, зі статтею п. Галини – «Я з тої раси, що карку не гне» (замість прологу) та п. Андрія – «Мій Франко прийшов разом з коханням» (замість епілогу).

«Я з тої раси, що карку не гне»!

(замість прологу)

Я живий! Я ще не вмер! Сто літ тому бранне тіло стало духом, що «рве до бою»! Духом, що досі витає над Україною! Я завжди був з Вами! Я дивився на Вас очима дитячої голодної смерті, я їхав разом з Вами у потягах приречених у сибірську тайгу, я потайки молився у підвалах собору Юра, я писав вірші у шухляду та вимірював серцем обшир «чотири на чотири», я сидів на граніті разом із цвітом нації та був останньою ланкою, що з'єднала ланцюг єдності Галичан та Наддніпрянців! Але Ви мене не впізнавали! Ви думали, що я – це кам'яна брила на площах міст, що я – це п'ятдесят томів пожовклого паперу, що я – це тисячі наукових статей, що я – це музеї, вулиці та парки. Народе мій!

Якби ти знав! Та це знання предає не!

Відчуття треба, серцем зрозуміти!

Я з Вами вийшов на Майдан! Я був у тій першій несмілій горстці люду, яка змогла вчинити спротив, яка мала звершити те, що розпочинав я, що було недокінчене сотнями поколінь. Я змігав з їхніх обличчій страху, змивав покору, випалював вогнем надії рабське тавро!

Се правда, я сей хлопський бунт підняв,

*Щоб люд сей вирвать з Вашої неволі,
Щоб збуркати його з важкого сну,
Зробити паном на своїому полі!*

«Де ж усі українці?» – думав я, зазираючи у вікна кав'ярень та ресторанів. І бачив, що там замість крові плететься вино, замість невинних жертв – рум'яні стейки, замість кіптяви на обличчі – французький крем, замість касок – корони людської зарозумілості!

*Ти, брате, любиш Русь,
Як хліб і кусень сала. –
Я ж гавкаю раз в раз,
Щоби вона не спала.
Бо твій патріотизм –
Празнична одежина,
А мій – то труд важкий,
Гарячка невдержима.*

Я бродив поміж наметами разом із старою бабусею, тремтячою рукою подаючи Вам зупу і варену бульбю. Та я годував не Ваше тіло, а Ваш дух:

Хто Вас хлібом накармив, той враз

*З хлібом піде до гною;
А хто духа накармив у Вас,
Той зіллється зі мною.*

Я дивився безстрашно у вічі катів! Я стою щитом перед видимою смертю! Я ні

на п'ядь не відступив своєї території, я кував крицю серця новітніх Мойсеїв та підтримував багаття у їхніх очах!

*Як стріла вже намірена в ціль,
Наострена до бою,
Чи подоба стрілі говорити:
Я бажаю спокою?*

Я на собі виносив тіла з аркану пекла, я на раменах колихав труни і сам лягав у них! Але я знав:

*Всі ті, що згибли як герої
І мученицький прийняли вінець.
Їх смерть – життя розбудить у на-
роді.*

Се початок борні, а не кінець.

А потім я лупав скалу відчуження! Я засівав своїми кістками поля Донбасу, поливав своєю кров'ю братські могили та висів на безіменних хрестах. Я своїм тілом захищав українську землю від наступу «багна гнилого між країв Європи». Я читав листи від рідних біля нічної ватри та сміло йшов у бій, нагадуючи побратимам:

*Кожен думай, що на тобі
Мільйонів стан стоїть,
Що за долю мільйонів
Мусиш дати ти одвіт!*

І лиш тоді Ви мене впізнали, бо я – один з-поміж Вас, бо, як і Ви, –

*Я з тої раси, що карку не гне,
Глядить життю і смерті в очі сміло,
Що любить бій, що просто, грімко
Йде*

*На визначене їй судьбою діло!
Бо я - Ваш...
Іван Франко.*

Мій Франко прийшов разом з коханням

(замість епілогу)

«Я бачив дивний сон. Немов передо мною безмірна та пуста, і дика площа... Ів. Франко», – карбує на прибережному камені рудоволосий незнайомець. Юрко хвилину-дві зачаровано дивиться на каліграфічні завитки, а потім з розго-ну стрибає у річкову загату «Віват!» - кричить гість зі Львова та плеще у долоні. А потім швиденько скидає одяг і також пірнає у крижану воду гірської річки. Вдо-сталась накупавшись у Сяні, лягають зас-магати на кам'яне плато. Юрко вдає, що милується кучерявими хмарами-баран-цями, а сам краєчком вуха слухає, про що його двоюрідний брат Іван, який вчиться у Празькому університеті, роз-мовляє з гостем. «Все, що йде поза рами нації...», «політична воля і рівність кож-ної людської одиниці...», – долітають об-ривки фраз, які Юрко намагається вкла-сти мов пазли, у дитячий голові, але над-

то мудрі слова швидко його втомлюють - і він засинає. Коли прокидається, то на березі нікого вже нема. Вітром летить у село, щоб запитати двоюрідного брата, хто цей рудовусий та рудоволосий не-знайомець?

– Юрчику, це Іван Франко! Видатний український поет. Він гостює у нашого отця Івана Кузіва. А рядки, які він висік, - то початок його поезії «Каменярі». Якщо хочеш, я тобі її напишу, а ти вивчиш. Сьо-годні тобі дуже пощастило побачити не-пересічну особистість, тож заховай цей день у своєму серці! - сказав Іван.

До самої смерті мій прадідусь Юрій Лащівський, а помер він у віці 85 років, пам'ятав свою зустріч з Іваном Франком та цитував десятки його поезій. Отак мій Франко почався ще до мого народжен-ня!», – закінчила свою відповідь на запи-тання «чому вирішила досліджувати пуб-ліцистику Івана Франка» моя майбутня дружина Галинка. Це було наше перше побачення!

Знайомство з батьками! Я був враже-ний красою карпатських гір та гостинні-стю майбутніх родичів. Але тільки-но пе-реступив поріг будинку, як зустрівся по-глядом з ним, моїм суперником. Супер-ником у боротьбі за час коханої - Іваном Франком. А він, нічого не підозрюючи, лагідно усміхався у різьблені жовті вуса, думаючи про щось своє, на темному пор-третному тлі. Увечері Галинка показува-ла мені сімейний фотоальбом, аж рап-том звідкись випала газетна вирізка з промовистою назвою «Іван Франко у став-ку з попівнами не купався». «Цю замітку написала моя бабця – Лащівська Сте-фанія (газета «Високий Замок» від 21 квітня 2001 року) - як відповідь на репор-таж Дмитра Синяка, у якому автор ствер-джував, що Іван Франко, гостюючи в о. Івана Кузіва у с. Дидьова Турківського повіту, купався з його доньками у ставку. Бабцю обурили такі неправдиві факти, бо в о. Кузіва не було доньок, як і не було ставка у їхньому селі. На жаль, міф про І. Франка та попівен, які у чому мати наро-дила розважалися в озерах Турківщи-ни, бабця почула не: вперше. Таку ж істо-рію розповідав викладач, мабуть, бажа-ючи додати перчинку у свою лекцію, на курсах підвищення кваліфікації вчителів у Львові. Досі пам'ятаю, як бабця, озб-роївшись окулярами та лупою, бо дуже погано бачила, писала лист до редакції, бо не могла дозволити зганьбити чесне ім'я Івана Франка, якого найбільше лю-била з-поміж усіх українських прозаїків та поетів», – розповіла історію публікації моя наречена.

А потім кохана щодня водила мене ла-бірінтами франківської публіцистики. І я зачаровано слухав про еволюцію його світогляду, національні психотипи, які виокремив Іван Франко, особливості франківського націоналізму, про тонкощі гри в інтелектуальний пінг-понг «жур-наліст-читач» за його інструкцією. Ми за-ходили у «Віденську кав'ярню», бо там любив бувати Франко. Ми пили ввечері не традиційну львівську каву, а чай з гілоч-ками малини, і згадували, що він теж його любив. Ми подавали милостину на вули-цях Львова, а перед очима стояв украї-нський Мойсей, який завжди, як свідчи-ли його сучасники, давав убогим не лише гроші, а й тиснув їм руку. Скільки важить франкове слово, я дізнався у бібліотеці, тягаючи зі стола на стіл талмуди «Kurjera Lwowskiego», які вивчало моє щастя.

На календарі 19 червня 2012 року. Спе-ка! Запоріжжя! Захист кандидатської ди-сертації! Мабуть, ніщо і ніколи я не слухав з таким трепетом серця, як франкові імперативи з уст моєї майбутньої дружи-ни. Мабуть, ніколи так не любив Івана Франка, як у цю мить, бо саме він розк-рив тоді для мене по-новому багато-ранність талантів Галюні.

А тепер Іван Франко став «повноцінним членом» нашої сім'ї. Він дивиться на мене із книжкових шаф та фотоілюст-рацій. І навіть наш сибірський котик по-любляє спати на товстому томі його публі-цистики. Каменярь говорить зі мною та моїми студентами у музеях імені себе. Він кличе мене у світ з-під пера дружини та дивує новими гранями таланту у спільних дослідженнях.

Збірку есеїв «Мій Франко» подружжя Галини і Андрія Яценків – це родинний подарунок Іванові Франку.

Новітньо й оригінально. Чи не так?

Підготував Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо!

Житель с. Боберка Славич Петро Ми-хайлович вітає з **днем народження** по-хресницю – Марію Володимирівну Сла-вич – якій сьогодні виповнюється **10 років**. Нехай життя Твоє буде, немов ди-

тяча казка – всім на диво. І нехай тільки найкраще Тобі в житті дістається, нехай доля завжди буде прихильною до Тебе. Здоров'я Тобі міцного, щастя людського, успіхів у навчанні, здійснення всіх мрій.

*День народження раз в рік
Переступить Твій поріг.*

З ним до Тебе вітає

Все, що серце забажає.

Щоб Ти завжди була щаслива,

Добро пізнала у житті,

І щоб сміялися до Тебе

Із неба зорі золоті.

Я Тебе вітаю із великим святом

І Тобі бажаю радості багато,

Хай сміється сонце з голубого неба

І троянда перша зацвіте для Тебе.

Хай в житті Твоєму горя не буває

На устах усмішка маком розцвітає.

*Хай для Тебе гарна буде кожна дни-
на,*

*Дорога Марійко, будь завжди щасли-
ва.*

Дороженьку куму, нанашку, жительку с. Красне – Марію Миколаївну **Марочканич** – з ювілейним днем народження щиро вітають куми Андрій-чини та Глущенко і по-хресник Степан. Іме-ниниці вони бажають міцного здоров'я – з роси і води, світлої ра-дості в житті, достатку в домі, Божої опіки на многі літа.

*Щиро вітаємо зі свя-
том,*

Здоров'я зичимо багато,

Хай щастя в серце завітає,

Добром Господь благословляє.

Хай Матінка Божа з високого неба

Дарує усе, чого тільки треба:

Здоров'я міцного і щастя без ліку,

Щасливого, доброго довгого віку.

Продається житловий будинок у м. Самбір, по вул. Купилева. Будинок цег-ляний, знаходиться у парковій зоні, на-впроти дитячий садочок, недалеко шко-ла, супермаркет, базар. Земля привати-зована – 17,3 сотих. У будинку є 4 житло-вих кімнати, підведений газ, центральна вода та каналізація. На подвір'ї є 2 літні кухні.

Ціна – договірна.

Звертатися за телефоном:
+380987265509 – Марія або
+380975469572 – Рая.

ЧЕМПІОНАТ РАЙОНУ СЕРЕД ЮНАКІВ:

дітям – радість, дорослим – надія!

Саме з такою метою на Турківщині вперше вирішили провести повноцінний чемпіонат району серед юнацьких команд. Тут у наших юних футболістів все, як і у дорослих: заявки, протоколи, паспорти футболістів, і, найголовніше, - щирі дитячі емоції, які нічим не передати.

Як розповів ініціатор проведення такого чемпіонату, Голова Федерації футболу Турківщини, уродженець смт. Бориня Сергій Рик, усе починалося з великого бажання самих діток займатись цим видом спорту. Вони самотужки, лише за підтримки батьків чи рідних, влаштовували товариські матчі із командами з сусідніх сіл, пізніше організовували мікро-турніри, у яких грали не за кубки чи медалі.

Побачивши таке бажання юних спортсменів, Сергій Рик, разом з хлопчиками та відповідальними за юнацькі команди, організували чемпіонат району, який практично не відрізняється від чемпіонату, у якому беруть участь дорослі команди.

Враховуючи вік юнаків (11-16 років), чемпіонат вирішили проводити згідно правил футболу 7х7. Тобто матчі проводять не на великих стадіонах, а на міні-футбольних полях, розміром орієнтовно 25х50 метрів, склад команди не 11 гравців, як звично,

а лише 7, а один тайм триває не 45 хв., а 30.

У першому чемпіонаті Турківщини з футболу серед юнаків зголосилися взяти участь десять команд, які були розділені на дві групи. У кожній групі відбудуться два кола поєдинків, за підсумками яких по дві кращі команди вийдуть до фінальної частини, яка пройде у Турці або в Борині. Тут відбудуться два півфінальні поєдинки, гра за третє місце, ну і, звичайно, фінал.

У чемпіонаті відбулося уже 4 тури, які показали, хто з команд сильніший, а хто – дещо слабший (див. таблицю).

За словами Сергія Рика, переможець та призери чемпіонату будуть нагороджені кубком, медалями, грамотами, футбольними м'ячами. Кращі гравці чемпіонату – індивідуальними нагородами. Кожна команда-учасник змагання отримає футбольний м'яч.

Також Сергій Романович запрошує всіх бажаючих долучитися до організації чемпіонату, та, по можливості, матеріально підтримати ці змагання і спільними зусиллями зробити цей перший дитячий старт насиченим та яскравим. Адже юнацький чемпіонат району – це не лише дитяча радість,

а й велика надія дорослих на те, що завдяки набутому досвіду у юних роках, невдовзі уже дорослі футболісти, будуть демонструвати гарний футбол на районному, обласному та загальнонаціональному рівні.

Костянтин МАЛЕТИЧ.

ТУРКІВСЬКІ “КАРПАТИ” – ДРУГІ ...ЗНИЗУ

У суботу, 13 серпня, на турківському міському стадіоні “Карпати”, в рамках проведення чемпіонату Львівської області з футболу серед команд першої ліги, наші футболісти приймали суперників із смт. Гніздиць Жидачівського району.

У попередньому номері газети ми анонсували, що турківчани прийматимуть футболістів зі Стебника, однак, в силу різних обставин, федерація футболу Львівщини внесла зміни у календар ігор, і як результат, змінила нам суперника для домашньої гри. Що ж до стебницьких спортсменів, то турківчани зіграють з ними в одному з наступних турів чемпіонату.

Можливо не чекав таких змін і суперник, і тому не зміг належним чином зорганізуватися. Гніздицькі юнаки на матч до Турки не з'явилися, тож їм зараховано технічну поразку – 0:3, а нашим футболістам – 3 переможні очки. У матчі між основними складами команд все так гладко уже не пройшло. Турківчани, завдяки влучному удару МIRONA ШАЛАБАВКИ з пенальті, хоч і відкрили рахунок, проте втримати перемогу так і не змогли, оскільки суперник невдовзі рахунок зрівняв. Тож у підсумку – нічия – 1:1.

Після одинадцятого туру основний склад турківських “Карпат” посідає дев'яту сходинку з десяти у турнірній таблиці, або ще можна сказати – другу... низу.

Наступний свій матч турківчани зіграють у неділю, 21 серпня, на виїзді у м. Борислав.

Минулої неділі відбулися матчі чергового туру чемпіонату Турківщини з футболу. У групі “А” команда В.Висоцького вдома поступилася футболістам із Боберки – 2:4, Битля на виїзді перемогла команду с.Верхнє – 4:1, футболісти з В.Турова не змогли вдома здолати суперників з Н.Яблуньки – 3:4, либохирці у виїзному поєдинку розгромили сусідів – команду с.Гусне – 6:0, а спортсмени з Кривки не з'явилися на матч у с.В.Яблунька. Тож їм зараховано технічну поразку – 0:3 та знято одне очко.

У групі “Б” команди зіграли так: Бориня - Присліп – 3:1, Ластівка – Лімна – 4:1, Завадівка – Вовче – 5:1. Поєдинок між командами сіл Явора та Шум'яч не відбувся через неявку останніх на гру. Команді Шум'яча зараховано технічну поразку – 0:3, а також знято одне очко.

Костянтин МАЛЕТИЧ.

Загублене пенсійне посвідчення, видане УПФУ у Турківському районі на ім'я Анастасії Федорівни **Боруті, вважати недійсним.**

Дирекція Турківського міжгосподарського спеціалізованого лісового підприємства повідомляє, що **23 серпня 2016 р. в приміщенні автошколи відбудуться збори пайовиків.**

Просимо всіх пайовиків бути на 11 год. 30 хв.

Загублений дозвіл на перетин кордону в рамках місцевого прикордонного руху, виданий на ім'я Ірини Іжик (паспорт громадянина України для виїзду за кордон ЕН 435448), **вважати недійсним.**

Продається стінка – 3,20 м, коричневого кольору, біу в хорошому стані.
Тел.: 0996532386.

Магазин меблів «Вікторія» по вул. Міцкевича (у приміщенні колишнього «Заготльону») пропонує нові дешеві меблі: стінки, шафи-купе, м'які частини, тахти, кути. Триває акція до 1 вересня. За кожну покупку – подарунок (комплект білизни, покривала, рушники та скатертини). Доставка – безкоштовно. Тел.: 0990820258, 0999074447.

Радимо спробувати

Цукровий діабет не прогресуватиме, якщо залити склянку окропу 1 ст. л. подрібненого листа чорниці, настояти півгодини, процідити і випити його.

Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, серія ВС №067208, видане 14.05.2014 р. УСЗН Турківської РДА на ім'я Павла Петровича **Толочкевича, вважати недійсним.**

якогома більше незалежно від їди.

Щоб позбутися **цистититу**, потрібно 1 ст. л. свіжого подрібненого коріння селери залити в скляному посуді 1,5 склянки холодної кип'яченої води, настояти 4 години під кришкою, процідити і вживати по 1 ст. л. настою 3-4 рази на день за 20 хвилин до їди.

Костянтин МАЛЕТИЧ.

Кредити під заставу

Мінімальні % (зі 100 грн. тільки 0,50 коп. у день)
Максимально прості умови
Індивідуальний підхід
Особливі умови для підприємців

м.Турка
вул. Міцкевича 14а (біля Рукавички)
(067)82-54-379

ЛОМБАРД “ЕКСПРЕС-ГОТІВКА”
Свідectво про реєстрацію фін. установи ЛД №559 від 02.10.2012р.

ЕКСПРЕС ГОТІВКА

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2498 Індекс 68486

Редактор **Василь ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14
НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27,

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщини». Віддруковано у ТзОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – **Костянтин МАЛЕТИЧ.**

Відповідальна за випуск – **Ольга ТАРАСЕНКО.**

R – матеріали рекламного характеру.